
Sociologický časopis 2002–2007: **zpráva šéfredaktora**

Vydávání redakčních zpráv o recenzním řízení za uplynulé období se ve světě vědeckých časopisů stále více stává standardem. V přesvědčení, že tyto informace mohou být užitečné také pro naše autory a autorky, přinášíme i my zde základní fakta o SČ za posledních několik let. Údaje se týkají období 2002–2007, pro které existuje elektronická evidence umožňující základní kvantitativní analýzu. Data za rok 2008 nebyla kromě dvou výjimek využita ze zřejmého důvodu, že příliš mnoho letos nabídnutých článků ještě v době zpracování této zprávy (červenec 2008) nebylo s definitivní platností přijato ani zamítnuto. Je také třeba zdůraznit, že následující přehled informuje pouze o českém vydání SČ,¹ protože evidence anglických čísel je vedena zvlášť.

Tato zpráva podává základní informace o nabídnutých rukopisech, autorech a recenzentech a průběhu recenzního řízení. Je mimo záběr redakčního přehledu snažit se některá zjištění hlouběji vysvětlit a nebo je srovnávat s údaji o jiných časopisech. Zájemci o takové srovnání najdou dostatek podobných zpráv v řadě časopisů a další zajímavá data v různých bibliografických databázích.

Počty rukopisů

Během šestiletého období 2002–2007 *Sociologický časopis* obdržel celkem 509 nabídek rukopisů² do recenzního řízení, tj. v průměru 85 ročně, a několik set dalších nabídek nerecenzovaných textů (knižní recenze, zprávy apod.). Protože pro čtenáře a zejména autory jsou zajímavější údaje týkající se článků spíše než jednotlivých nabídek, věnujeme se dále jim. Jak ukazuje tabulka 1, SČ každoročně dostával v průměru 52 nových rukopisů, z nichž 38 % tvořily příspěvky do monotematických čísel. Je obtížné mluvit o nějakých zřetelných trendech v počtech nově nabízených článků. Patrný je určitý nárůst počtu běžných příspěvků, zatímco počty příspěvků do monotematických čísel výrazně kolísají zčásti i v závislosti na tom, kolik uzávěrek nových monočísel na daný rok připadne. Potěšující skutečností je, že za necelých sedm měsíců letošního roku jsme dostali celkem 85 nabídek a z tohoto počtu 63 nových rukopisů, tj. už téměř stejně jako za celý

¹ Jedná se o čísla publikovaná v každém ročníku jako 1, 2, 4 a 5. Anglické vydání tvoří zbývající dvě čísla 3 a 6.

² Nabídkou se rozumí každé předložení nové verze článku redakci. Např. dvakrát přepracovaný článek představuje tři nabídky.

Tabulka 1. Celkové počty nabídnutých příspěvků 2002–2007, částečné pro rok 2008

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2002– 2007	Průměrně 2002–07*	2008**
běžná čísla	28	29	26	24	51	38	196	33	29
monočísla	28	16	22	30	15	7	118	20	34
celkem	56	45	48	54	66	45	314	52	63

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: * Průměry zaokrouhleny na celá čísla.

** Pouze do července 2008.

zatím rekordní rok 2006 (také tab. 1). Uváděné počty jsou výrazně nižší než počty rukopisů nabídnutých do největších západních časopisů typu *American Sociological Review*, které v posledních letech mívají 500–600 nových rukopisů ročně. Počty nabízené SČ se však nejvíce nízké, vztáhnou-li se k omezené velikosti české sociologické obce a neméně omezené velikosti českojazyčné společenskovední komunity. Rukopisy nabídnuté SČ v období 2002–2007 pocházely v 80 % případů od českých autorů a autorek. Ze zahraničních přispěvatelů tvořili největší skupinu slovenští autoři s 8 % nabídnutých rukopisů a podíl všech ostatních zahraničních autorů představoval zbývajících cca 12 %.

Míra zamítnutí

Podíly zamítnutých příspěvků ukazuje tabulka 2. Je z ní patrné, že průměrná míra zamítnutí činí v SČ za celé období 2002–2007 necelých 50 % a v posledních dvou letech už 50 % hranici překročila. Tento údaj je třeba dát do souvislosti s množstvím nabízených rukopisů a počtem recenzovaných článků vycházejících v každém čísle (cca 28 ročně). Vysoké podíly odmítnutých článků (přes 90 %) je možné pokládat za údaj s nemalou vypovídací hodnotou o kvalitě časopisů ve velkých jazykových a odborných komunitách, které jsou nuceny zamítat naprostou většinu článků. V SČ je většina článků, které nakonec budou přijaty k publikaci, nejprve vrácena k přepracování a často je jeden článek přepracováván opakovaně. Vývoj v této oblasti ukazuje tabulka 3, která informuje o průměrném pořadí nakonec publikované verze u přijatých článků. Je z ní patrný trend narůstání počtu přepracovávaných verzí zejména u monotematických čísel. Pro celé období 2002–2007 a pro běžná i monotematická čísla v souhrnu platí, že průměrný publikovaný článek vyšel v 2,4. verzi. Přepracovávány byly i mnohé nakonec zamítnuté články. Tyto články byly většinou zamítnuty ve druhé verzi, méně často ve třetí a v jednom případě byl článek zamítnut dokonce ještě po předložení čtvrté verze.

Tabulka 2. Podíly zamítnutých příspěvků 2002–2007

	2002	2003	2004	2005	2006	2007*	2002–2007*
celkem nabídnuto	56	45	48	54	66	45	314
přijato	30	26	27	28	31	18	160
zamítnuto	26	19	21	26	35	23	150
% zamítnutých**	46	42	44	48	53	56	48
z toho zamítnuto bez posouzení	9	1	7	6	12	11	46
% zamítnutých bez posouzení**	16	2	15	11	18	27	15

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: * U 4 rukopisů nabídnutých v roce 2007 dosud nebyl v červenci 2008 znám konečný výsledek. Do výpočtu míry zamítnutí nejsou zařazeny.

** Zaokrouhлено na celá procenta.

Tabulka 3. Průměrné pořadí publikované verze článků

	2002	2003	2004	2005	2006	2007
běžná čísla	2,6	2,2	2,4	2,7	3	2,8
monotematická	1,4	1,7	2	2,9	2,4	3,8
celkem	1,7	1,9	2,1	2,9	2,8	3,1

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: zaokrouhлено na jedno desetinné místo.

První rozhodnutí

Pro skutečné i potenciální příspěvatele a příspěvatelky mohou být zajímavé údaje o tom, jaké bylo absolutní a procentuální rozložení prvních redakčních rozhodnutí. Souhrnný přehled podle typu rozhodnutí a okolnosti, zda šlo o článek určený do běžného nebo monotematického čísla, nabízí tabulka 4. Je z ní zřejmé, že pouze v nemnoha specifických případech byly články přijaty bezpodmínečně a bez posouzení anonymními recenzenty. Pokud k takovým rozhodnutím došlo, jednalo se především o příspěvky do dvou monotematických čísel věnovaných české sociologii, a i v tomto případě byl každý rukopis projednán a schválen redakční radou. Za období 2005–2007 bylo takto přijato už pouze nepatrné 1 % článků a stejně malý byl i podíl příspěvků nepodmíněně přijatých po posouzení.

Tabulka 4. První rozhodnutí podle typu čísla v letech 2002–2007

	běžná /mono	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2002– 2007	% 2005– 2007*
nepodmíněně přijetí bez posouzení	B	0	0	0	1	0	1	2	1
	M	12 ¹	0	7 ²	0	0	0	19	0
nepodmíně- ně přijetí po posouzení	B	0	0	1	0	0	0	1	0
	M	1	3	0	0	1	0	5	1
podmíněně přijetí	B	1	6	2	3	4	4	20	7
	M	6	6	3	3	2	1	21	4
vráceno k přepracování	B	13	13	13	13	31	16	99	36
	M	5	5	11	17	10	5	53	19
zamítnuto bez posouzení	B	9	1	7	4	10	10	41	15
	M	0	0	0	2	2	1	5	3
zamítnuto po posouzení	B	5	9	3	3	6	7	33	10
	M	4	2	1	8	0	0	15	5
Celkem rozhodnutí		56	45	48	54	66	45	314	100

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: * zaokrouhлено na celá procenta.

¹ Jde výhradně o rukopisy do monotematického čísla 1–2/2002 Stav soudobé české sociologie.² Jde výhradně o rukopisy do monotematického čísla 5/2004 Česká sociologie v období normalizace.

Podmíněně přijato k publikaci prvním rozhodnutím bylo v letech 2005–2007 pouze 11 % příspěvků. Zdaleka největší podíl nabídnutých textů (55 %) byl prvním rozhodnutím vrácen k přepracování. Dalších 15 % textů bylo po prvním posouzení zamítnuto. Poměrně vysoký podíl, 18 % (15 % za celé období 2002–2007 – viz tab. 2), připadá na články, které byly v prvním rozhodnutí redakce zamítnuty bez posouzení. Vyšší hodnota tohoto ukazatele je způsobena tím, že SČ dostával, a musel tedy ihned zamítat, značné množství žánrově a tematickým zaměřením zcela nevhodných příspěvků a občas také velmi nezralé a pro recenzní řízení nepřipravené texty. I rukopisy zamítnuté redakcí bez posouzení jsou projednávány redakční radou, aby úsudek redakce trvale měl oporu i kontrolu v názoru širšího kolegia odborníků.

Tabulka 5. Průměrné počty posudků na posuzovaný článek

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2002–2007
celkem posuzovaných článků	35	43	31	47	53	32	241
celkem posudků	80	93	72	116	138	84	583
posudků na posuzovaný článek*	2,3	2,2	2,3	2,5	2,6	2,6	2,4

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: * zaokrouhleno na jedno desetinné místo.

Počty posudků

O důkladnosti recenzního řízení vypovídají údaje týkající se množství vypracovaných posudků (tabulka 5). Vzhledem k omezené velikosti sociologické obce, časovým nárokům, které posouzení na recenzenty klade, a naší snaze činit redakční rozhodnutí v pokud možno rozumných termínech jsou články posílány standardně dvěma anonymním recenzentům/recenzentkám. V letech 2002–2007 si redakce SČ vyžádala a obdržela celkem 583 posudků³ na 241 článků, tj. na všechny ty, které nebyly zamítnuty nebo přijaty bez posouzení. To dává vcelku slušný průměr 2,4 posudku na posuzovaný článek. V posledních letech se průměrný počet posudků na článek pohybuje kolem 2,6, což při zohlednění skutečnosti, že některé problematické články jsou zamítány na základě pouze jednoho posudku, dokládá, že posouzení článků, u nichž se dá očekávat solidní šance na přijetí po přepracování založeném na důkladných posudcích, je věnována značná energie. V případě 26 článků bylo konečné rozhodnutí učiněno až na základě 4 nebo 5 posudků.

Trvání recenzního řízení

Každého potenciálního autora nebo autorku jistě bude zajímat, jak dlouho trvá v SČ recenzní řízení a jak dlouho se zpravidla čeká na vydání článku. Dobrou aktuální informaci o délce posuzování mohou poskytnout údaje týkající se recenzního řízení v prvním pololetí roku 2008. Od evidence rukopisu v redakci do učinění prvního rozhodnutí⁴ uplynulo v průměru 51 dní, což je výrazně méně než redakcí stanovená lhůta tří měsíců. Bližší rozbor dále ukazuje, že v případě

³ Jde o počet posudků, ne posuzovatelů.

⁴ Dobu do prvního rozhodnutí nelze ztotožňovat s dobou do přijetí nebo dokonce do uveřejnění článku.

Tabulka 6. Průměrné doby od nabídnutí do vydání článku, počet dní

	2002	2003	2004	2005	2006	2007
běžná čísla	311	271	339	189	246	255
monotematická	158	241	263	285	278	303
všechny články	204	256	282	250	257	268

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: Vypočteno z údajů pro 160 publikovaných rukopisů, hodnoty zaokrouhleny na celá čísla.

Za datum vydání článku se pokládá poslední den nominálního měsíce vydání příslušného čísla.

článků nabízených mimo monotematická čísla je tato doba ještě kratší, pouhých 37 dní, zatímco u textů do monotematických čísel stoupá na 61 dní. To lze vysvětlit skutečností, že při přípravě monočísel je nutné dodržovat jednotný harmonogram a dříve nabídnuté texty pak musí čekat o něco déle.

Údaje o průměrné době uplynulé od nabídnutí článku do jeho uveřejnění obsahuje tabulka 6. Ukazují, že texty v průměru vyšly přibližně 250 dní po datu nabídnutí první verze redakci SČ a v posledních letech čekají autoři příspěvků do monotematických čísel na vydání o něco déle než autoři běžných článků. Rekord v délce posuzování a příprav na publikaci drží příspěvek do jednoho z monotematických čísel, který vyšel 840 dní po prvním doručení redakci. Naopak nejkratší dobou mezi nabídnutím posuzovaného textu a jeho uveřejněním bylo 88 dní. Celkovou dobu, která uběhne mezi nabídkou rukopisu a jeho otištěním, ovlivňuje celá řada faktorů, na které redakce SČ vždy nemá rozhodující vliv. K nim patří rychlost posuzovatelů a především množství času, které autoři potřebují k přepracování textu. Aby doby přepracování nebyly příliš dlouhé a termíny nového nabídnutí přepracované verze byly předvídatelnější, redakce v roce 2007 omezila lhůtu pro přepracování na šest měsíců. Délku doby od nabídnutí rukopisu do jeho vydání dále ovlivňuje počet jiných rukopisů souběžně přijatých k publikaci a závazky redakce vyplývající z edičního plánu. Redakce se snaží, aby doby čekání u přijatých článků nebyly delší, než je nezbytně nutné.

Autoři a autorky

Z hlediska zastoupení pohlaví v recenzním řízení je možné pozorovat zjevné asymetrie v neprospěch žen. Omezíme-li naši pozornost pouze na články s jedním autorem/autorkou, ukáže se, že od žen pochází 30 % všech nabídnutých příspěvků (tabulka 7). Celková míra zamítnutí u článků napsaných jednou autorkou je 1,5krát vyšší než u článků, jejichž jediným autorem je muž. Tento nepoměr je jistě důvodem k vážnému zamyšlení. Pozitivním zjištěním je alespoň to, že podíl žen

**Tabulka 7. Počty rukopisů a míry odmítnutí podle pohlaví
(pouze jednoautorské články)**

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2002–2007
autorky	14	13	11	14	16	10	78
přijato	5	7	7	4	2	6	31
zamítnuto	9	6	4	10	14	4	47
% zamítnutí autorky**	64	46	36	71	88	40	60
autoři	35	25	33	33	29	20	175
přijato	21	15	17	20	17	4	94
zamítnuto	14	10	16	13	12	13	78
% zamítnutí autoři**	40	40	48	39	41	65*	45*
% článků od autorek**	29	34	25	30	36	33	31

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: Údaje jsou zpracovány pouze pro 253 článků, které mají jen jednoho autora/autorku.

* bez tří rukopisů nabídnutých v roce 2007, u nichž nebyl v červenci 2008 dosud znám konečný výsledek

** zaokrouhleno na celá čísla

Tabulka 8. Počty posudků podle let a pohlaví posuzujících

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2002–2007
celkem	80	93	72	116	138	84	583
posudky zpracované muži	62	73	60	96	93	55	439
posudky zpracované ženami	18	20	12	20	45	29	144
% posudků od žen*	23	22	17	17	33	35	25

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: Sledovanou jednotkou není posuzovatel/ka, ale posudek. Za rok zpracování posudku je považován rok nabídnutí první verze posuzovaného článku.

* zaokrouhleno na celá procenta

na celkovém počtu autorů a autorek v posledních letech mírně stoupá a v roce 2007 byla míra zamítnutí u autorek-žen naopak 1,5krát nižší než u autorů-mužů.

Ještě výraznější nevyrovnanost charakterizuje zastoupení žen a mužů mezi posuzovateli/posuzovatelkami příspěvků pro SČ (tabulka 8). Za celé období 2002–2007 tvoří ženy čtvrtinu všech posuzovatelů. I zde ale vývoj směřuje k vyváženějším poměrům. V letech 2006 a 2007 zastoupení žen dosáhlo alespoň jedné třetiny všech recenzentů/recenzentek.

Analýza rukopisů podle dominantního přístupu (tabulka 11) ukazuje, že ženy jsou výrazně méně zastoupeny mezi autory teoretických článků (muži 72 %, ženy 20 %, spoluautorství 7 %) a také metodologických a historických studií. Naopak vyšší zastoupení, než odpovídá jejich autorskému podílu v celém souboru rukopisů, mají ženy-autorky u empirických studií kvalitativního zaměření (muži 41 %, ženy 43 %, spoluautorství 17 %).

Spoluautorství

Za stručnou zmínku stojí také články napsané více než jedním autorem/autorkou. Na celkovém počtu rukopisů nabídnutých SČ se podílejí 19 % a jsou celkově úspěšnější, tj. mají nižší podíl zamítnutí (41 %), než články psané jedním autorem-mužem nebo autorkou-ženou. Tabulka 9 ukazuje, že nejúspěšnější jsou autorské dvojice (celková průměrná míra zamítnutí 36 %) a zejména dvojice muž-muž (míra zamítnutí 22 %). Naopak autorské týmy složené ze tří a více osob jsou méně úspěšné, než je celkový průměr.

Z tabulky 11 je patrné, že články dvou a více autorů/autorek jsou jen okrajově zastoupeny ve velké skupině teoreticky zaměřených příspěvků (7 %) a velmi

Tabulka 9. Míry zamítnutí víceautorských příspěvků

	všechna spolu- autorství	2 spolu- autoři	z toho:			3 spolu- autoři	z toho:					5 spolu- autorů
			MM	ŽŽ	ŽM		3M	3Ž	MMŽ	ŽŽM		
celkem	61	45	18	9	18	15	5	1	4	5		1
přijato	35	28	14	6	8	7	2	0	3	2		0
zamítnuto	25	16	4	3	9	8	3	1	1	3		1
% zamítnu- tých**	41*	36*	22	33	50*	53	60	100	25	60		100

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: M = muž, Ž = žena

* bez jednoho rukopisu, u něhož nebyl v červenci 2008 dosud znám konečný výsledek

** zaokrouhleno na celá procenta

slabě mezi kvalitativními studiemi (16%). Naopak tvoří relativně největší část kvantitativních empirických studií (spoluautorství 43 %, jeden autor 34 %, jedna autorka 23 %).

Články podle hlavních přístupů

Přesnější analýza složení rukopisů podle přístupu, paradigmatu nebo „filozofie“ většinou naráží na problémy spojené s obtížnou zařaditelností mnoha článků do jedné kategorie. Nejinak tomu je i v případě souboru rukopisů nabídnutých SČ, a příslušné údaje mají proto spíše jen orientační povahu. Použitá kategorizace dělí příspěvky na: empirické kvantitativní – empirické kvalitativní – metodologické – historické – teoretické. Do poslední kategorie spadají kromě příspěvků ze sociologické teorie v úzkém slova smyslu také texty, které jsou přehledově-výkladového rázu nebo mají těžiště v argumentaci založené na literatuře spíše než na datech. Tabulka 10 ukazuje, že právě tato skupina je v celém souboru největší, se 43 % se blíží polovině. Následují kvantitativní (29 %) a poté kvalitativní (17 %) empirické analýzy. Poměrné zastoupení metodologických a historických příspěvků je, jak se dá předpokládat, velmi nízké. Teoretické příspěvky jsou trvale velmi početné, v některých letech překračují dokonce polovinu všech nabídnutých rukopisů. Výjimku představuje rok 2006, který se vyznačuje nebývale vysokým podílem kvantitativních studií a zároveň i poměrně nízkým podílem teoretických příspěvků. Významným faktorem, který vysvětluje aspoň část kolísání v podílech rukopisů různého typu v jednotlivých letech, jsou připravovaná monotematická čísla. Podíly teoretických článků dosahují maximálních hodnot v letech 2002 a 2005, kdy byla v kritické úvodní fázi příprava několika teoreticky zaměřených monočísel, podobně docela vysoký podíl historických článků v roce 2004 jde na vrub monotematickému číslu o dějinách české sociologie v normali-

Tabulka 10. Příspěvky podle roku nabídnutí a přístupu (sloupcová %)

	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2002–2007	celkové počty
teorie	52	47	42	52	29	38	43	134
kvantitativní	25	29	25	17	41	36	29	91
kvalitativní	13	13	6	28	23	18	17	54
metodologie	9	7	6	4	6	7	6	20
historie	2	4	21	0	2	2	5	15

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: zaokrouhлено na celá procenta; v posledním sloupci jsou uvedeny absolutní počty za celé období.

Tabulka 11. Příspěvky různých přístupů a) podle typu čísla, b) podle přijetí/zamítnutí, c) podle pohlaví a autorství za období 2002–2007 (řádková %)

	a)		b)	c)		
	% běžné	% mono	% zamítnutých	% autor	% autorka	% spolu-autorství (2+)
teorie	56	44	52	72	20	7
kvantitativní	74	26	47	34	23	43
kvalitativní	56	44	50	41	43	17
metodologie	95	5	61	70	20	10
historie	33	67	7	73	20	7
celkem	62	38	48	56	25	19

Zdroj: evidence rukopisů SČ 2002–2008.

Pozn.: zaokrouhleno na celá procenta.

začním období. Naopak prudký nárůst kvantitativních studií v roce 2006 připravovanými monočíslly vysvětlit nelze a jeho příčiny jsou zřejmě zcela nezávislé na edičních plánech SČ.

Srovnání rukopisů podle typu čísla, do kterého byly nabídnuty, ukazuje, že pouze v případě historických článků směřovala většina textů dané kategorie do monotematických čísel (tabulka 11). Naopak nejméně často do monotematických čísel mířily kvantitativní příspěvky (26 %) a zejména metodologické články (5 %). Pokud jde o míru zamítnutí, je podprůměrná – kromě anomální skupiny historických článků v převážné většině určených do specifického historicky zaměřeného monočísla – pouze u kvantitativních studií. Nejvyšší podíl odmítnutí naopak vykazuje kategorie metodologických příspěvků (61 %).

Závěrem

Uvedená strohá fakta přinášejí samozřejmě jen kusý a jednostranný obraz o rukopisech a recenzním řízení v českém vydání SČ v uplynulých 6 letech. Jsou však dostatečná k tomu, aby upozornila na některé významné přednosti i nedostatky, které by redakční rada a redakce měly i nadále brát v úvahu při vedení časopisu a rozvíjení jeho koncepce. K velkým přednostem SČ nepochybně patří, že má zavedený systém recenzního řízení, které většinou funguje v přijatelných časových limitech a bez kontroverzí a jehož výsledky jsou respektovány. Důkladné a mnohdy opakované recenzní řízení pomáhá výrazně zvýšit kvalitu řady článků, a tím i celkovou kvalitu časopisu. Tradičně silnou stránkou SČ je také to,

že disponuje poměrně širokým okruhem zájemců o publikování, kteří zajišťují trvalý přísun článků dost velký na to, aby z nich bylo možné vybírat velmi kvalitní texty. Analýza rukopisů však odhalila také některé problémy a na ty je třeba upozornit především. I když jsou počty příspěvků nabízených k publikaci dlouhodobě dostatečné, jde o ukazatel, který ve světě vědeckých časopisů má rozumnou horní mez posazenou velmi vysoko, a jedním z hlavních úkolů SČ proto je udržet si a dále zvyšovat svou atraktivitu pro autory/autorky usilující o publikaci článku ve vědeckém časopise sociologického zaměření. Nechtěným důsledkem tohoto žádoucího cíle – většího přílivu rukopisů – však může být prodloužení doby čekání na publikaci. Dosavadní průměrná doba čekání kolem 9 měsíců je rozumným kompromisem mezi potřebou časopisu mít zajištěno pravidelné vycházení a zájmem autorů/autorek, aby jejich článek vyšel co nejdříve. Při vyšších počtech rukopisů, jako třeba už v letošním roce, však bude obtížnější tuto rovnováhu udržet. Jiným zjištěním vyžadujícím pozornost redakce je stále poměrně nízký podíl žen mezi přispěvateli a recenzenty. Důležitým úkolem SČ tedy také bude při nezmenšeném důrazu na férovost a otevřenost recenzního řízení maximálně využívat možností podporujících silnější zapojení žen jako autorek i recenzentek.

Na úplný závěr tohoto stručného a zatím velmi neosobního ohlédnutí za šesti lety práce v *Sociologickém časopise* patří celá řada osobních poděkování. Předně je třeba zmínit, že něco takového jako SČ je vůbec možné pouze proto, že mu vydavatel, Sociologický ústav AV ČR, v.v.i., řadu let prokazuje velkorysou a nikterak samozřejmou podporu. Dík dále patří především recenzentům a recenzentkám, bez jejichž 583 a v tomto roce už zase několika desítek dalších převážně velmi důkladných posudků by mnohé články nebylo možné vydat a mnohá čísla dokončit v žádoucí kvalitě. Pak samozřejmě také našim autorům a autorkám, bez jejichž zájmu v SČ publikovat, ochoty ke spolupráci a trpělivosti vůči redakci i posudkům by SČ také nemohl vycházet. Poděkování si plně zaslouží i členové a členky redakčních rad, kteří nešetřili velkými výdaji času a energie na to, aby zodpovědně posuzovali články a zaujíмали stanoviska k leckdy velmi složitým případům. A nepřipomenuta nesmí zůstat téměř neviditelná, a přitom tak podstatná role kolegyň v redakci SČ a dalších spolupracovníků, kteří se podílejí na organizaci recenzního řízení a přípravě časopisu pro tisk.

Marek Skovajsa